

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.336 van 17 juni 1998

A. 73.166/VI-13.706

In zake : **FRANCK** André,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe BOUILLARD, advocaat,
rue Lelièvre 9
5000 Namen,

tegen :

de stad Brussel,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
Adolphe Lacomblélaan 8/6
1030 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 7 februari 1997 ingediende verzoekschrift waarbij André FRANCK de nietigverklaring vordert van de beslissing van 16 januari 1997 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel hem preventief schorst en zijn brutoloon halveert;

Gelet op arrest nr. 65.800 van 3 april 1997, waarbij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geschorst wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 22 juli 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 maart 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 juni 1998;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. BOUILLARD, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. LAGASSE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak weergegeven is in het voormelde arrest nr. 65.800; dat sinds de uitspraak van dat arrest, het college van burgemeester en schepenen op 7 mei 1997 en de gemeenteraad op 12 mei 1997 een nieuwe beslissing genomen hebben, waarbij verzoeker per 8 mei 1997 wederom

preventief geschorst wordt en zijn wedde gehalveerd wordt;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat door die nieuwe beslissing het onderhavige beroep doelloos geworden is; dat ze aanvoert dat "tussen de eerste en de tweede beslissing nieuwe gegevens aan het licht gekomen zijn, inzonderheid betreffende de instelling waar verzoeker toentertijd aangesteld was, waardoor hij uiteraard diende te worden gehoord en er een nieuwe procedure in verband met alle ter kennis van de overheid gebrachte feiten behoorde te worden ingesteld", zodat de verwerende partij, "doordat ze geen beslissing kon treffen die zonder meer in de plaats zou komen van de eerste schorsingsbeslissing, gelet op het bestaan van nieuwe haar ter kennis gebrachte feiten, een tweede beslissing met een ruimere werkingssfeer genomen heeft, maar die tot gevolg heeft dat de eerste daarin verwerkt wordt"; dat ze onderstreept dat, voor zover ze weet, de nietigverklaring van die tweede beslissing niet gevorderd is en dat die tweede beslissing dan ook definitief geworden is; dat ze hieruit afleidt dat doordat de bestreden beslissing verwerkt is in de tweede beslissing, het beroep volledig doelloos geworden is;

Overwegende dat noch uit de nieuwe beslissing van 7 mei 1997, noch uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing ingetrokken zou zijn; dat, al heeft de verwerende partij de bedoeling gehad verzoeker opnieuw te horen, een nieuwe procedure in te stellen ten gevolge van nieuwe aan het licht gekomen feiten en hem wederom preventief te schorsen, die schorsing pas ingegaan is vanaf 8 mei 1997, zodat de eerste schorsingsmaatregel, doordat ze niet ingetrokken werd, uitwerking heeft gehad tijdens de periode van 16 januari tot 7 mei 1997; dat er dan ook

niet kan worden van uitgegaan dat die eerste maatregel verwerkt zou zijn in de tweede, noch dat het beroep doelloos geworden zou zijn; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van artikel 60 van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs en aan de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij in het eerste onderdeel van dat middel aanvoert dat zijn houding, volgens de bewoordingen van de bestreden handeling, "niet alleen wijst op ernstige beroepsfouten, maar ook de werking van het stadsonderwijs in diskrediet kan brengen bij de ouders van de leerlingen, bij de collega's op het werk en bij het publiek in het algemeen" en dat hij "niet langer voldoet aan de vereisten voorgeschreven door de artikelen 6, 7 en 8 van het voormelde decreet"; dat de administratieve overheid volgens verzoeker er aldus van uitgaat dat zijn schuld vaststaat; dat verzoeker daaruit afleidt dat de tegen hem getroffen maatregel een nauwelijks verholen sanctie is, terwijl, al was die maatregel louter conservatoir, hij alleen kon worden gewettigd in het licht van het belang van de dienst;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de motivering van de bestreden beslissing steunt op gegevens waaruit alleen kan worden afgeleid dat "bepaalde sommen voor andere doeleinden gebruikt kunnen zijn dan die waarvoor ze bedoeld zijn" en dat het college van burgemeester en schepenen, "door te verwijzen naar de gegevens van het dossier, die verzoeker kende, er niet kennelijk onredelijk kon van uitgaan dat het in het belang van de dienst dan ook

noodzakelijk was verzoeker te verwijderen uit het ambt van directeur van een stadsschool, om te vermijden dat de werking van het stadsonderwijs in diskrediet gebracht werd bij de ouders van de leerlingen, bij de collega's op het werk en bij het publiek in het algemeen"; dat ze onderstreept dat verzoeker immers de talrijke geldopvragingen voor een totaalbedrag van 930.108 frank niet kon rechtvaardigen en "stortingen had verricht op de rekening van de stad om het debetsaldo aan te zuiveren waardoor kosten van het vervoer naar het zwembad en voor de bewaking van de leerlingen niet konden worden betaald, voor welke kosten de ouders maandelijks aan de school gestort hadden"; dat ze eruit afleidt dat het genoemde college, door om die redenen een voorlopige en tijdelijke verwijderingsmaatregel, met name een ordemaatregel, te nemen, geenszins een bedekte tuchtstraf heeft willen opleggen; dat ze erop laat volgen dat, al wordt in de omstreden handeling eveneens verwezen naar het niet in acht nemen door verzoeker van de instructies in verband met het financieel en boekhoudkundig beheer van de onderwijsinstellingen van de stad en al wordt in die handeling erop gewezen dat dit niet in acht nemen ernstige beroepsfouten oplevert, "dat gegeven als een gegeven ten overvloede overkomt", doordat de enige grond ligt in het mogelijk in diskrediet brengen van het stadsonderwijs door het gedrag van verzoeker;

Overwegende dat artikel 60, §§ 1 en 2, van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs als volgt luidt :

" § 1. Als het belang van de dienst of van het onderwijs dat vereist, kan een vastbenoemd personeelslid preventief geschorst worden :

1° als hij het voorwerp van gerechtelijke vervolging is;

(...)

§ 2. De bij dit hoofdstuk geregelde preventieve schorsing is een zuiver administratieve maatregel, geen straf.

Ze wordt door de inrichtende macht uitgesproken en met redenen omkleed.

(...)"

Overwegende in casu dat, nadat in de bestreden beslissing gewezen is op de toepasselijke bepalingen en instructies, de administratieve rechtspositie van verzoeker en de feiten die het instellen van de tuchtprocedure gewettigd hebben, de volgende overwegingen als grond voor die beslissing worden aangevoerd :

1. het gedrag van de heer A. FRANCK "wijst op ernstige beroepsfouten";
2. dat gedrag "(kan) de werking van het stadsonderwijs in diskrediet (...) brengen bij de ouders van de leerlingen, bij de collega's op het werk en bij het publiek in het algemeen";
3. "belanghebbende (voldoet) niet langer (...) aan de vereisten voorgeschreven door de artikelen 6, 7 en 8 van het voormelde decreet";
4. "het gebrek aan beschikbare middelen als gevolg van het gedrag van de heer FRANCK (brengt) een financieel nadeel voor de gemeente mee(...)";
5. "doordat de heer FRANCK zijn ambt niet langer kan bekleden (...), moet (hij) worden vervangen, welke vervanging bijkomende kosten meebrengt voor de Franse Gemeenschap";

Overwegende dat, al kan het belang van het onderwijs een ordemaatregel vereisen wanneer bepaalde feiten het gemeentelijk onderwijs in diskrediet lijken te kunnen brengen en al vereist het belang van de dienst eveneens dat er een einde wordt gemaakt aan een gedrag dat de gemeente financieel nadeel kan berokkenen, het evenwel geboden is dat de overheid de feiten die die

maatregel wettigen niet uitdrukkelijk als tuchtfouten bestempelt, omdat anders de louter administratieve aard van zulk een maatregel geweld zou worden aangedaan; dat in casu, door te stellen dat het gedrag van verzoeker "op ernstige beroepsfouten wijst" en dat "belanghebbende niet langer voldoet aan de vereisten voorgeschreven door de artikelen 6, 7 en 8 van het voormelde decreet", die betrekking hebben op de plichten van het onderwijzend personeel, het college van burgemeester en schepenen een oordeel heeft uitgesproken over het gedrag van verzoeker en belanghebbende onder het mom van een ordemaatregel reeds heeft willen straffen; dat dit oordeel het doorslaggevende en geenszins overtollige motief van de bestreden beslissing vormde, doordat precies wegens dat schuldig bevonden gedrag het college geoordeeld heeft dat het gemeenteonderwijs in diskrediet gebracht was en dat aan de stad nadeel berokkend was; dat het eerste onderdeel van het middel gegrond is; dat er geen grond is om de overige onderdelen van dat middel, noch de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 16 januari 1997 waarbij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel André FRANCK, schooldirecteur, preventief schorst en zijn brutoloon halveert.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op zeventien juni 1900
achtennegentig door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.